

آلت دست استعمار

۲۵ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۵:۱۰

حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در رابطه با تضادّ عجیب وهابیون نوشته است: «شگفت آور این که حکومت آنها که در سایه این مذهب روی کار آمده، بی توجه به این گفته ها با تمام کشورهای جهان - از اسلامی گرفته تا غیر اسلامی - رابطه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی دارد، یعنی با همه مشرکان جهان دوست است!

نگارنده در مقدمه این کتاب وهابیان را به دو دسته تقسیم کرده و آورده است: «امروز وهابیون به دو شاخه تقسیم شده اند: ۱- سلفی های متعصب و تندرو که همه مسلمین جهان، جز خود را تکفیر کرده و مشرک می شمارند و خون و اموال آنان را مباح می دانند؛ جمود در اندیشه و خشونت در سخن و عمل از بارزترین ویژگی های آنهاست. ۲- وهابی های معتدل و روشنفکر که اهل منطق و گفتمان و «حوار» هستند، به افکار سایر اندیشمندان احترام می گذارند و با دیگر مسلمانان به گفتگوی دوستانه می نشینند. نه فرمان قتل کسی را صادر می کنند، نه مسلمانی را مشرک و کافر می شمردند، و نه حکم به اباحه اموال و اعراض می دهند و روز به روز طرفداران بیش تری پیدا می کنند. و این طلیعه مبارکی است برای جهان اسلام که آثارش در کتابهایی که اخیراً در حجاز منتشر شده و در جراید و مناظره های تلویزیونی آنجا مشاهده می شود.»

در فصل اول به مباحث «آیا وهابیت به پایان عمر خود نزدیک می شود، خشونت فوق العاده، تحمیل عقیده، تعصب شدید و افراطی عدم آشنایی به ارزش های فرهنگی» پرداخته شده است.

حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در رابطه با تضادّ عجیب وهابیون نوشته است: «شگفت آور این که حکومت آنها که در سایه این مذهب روی کار آمده، بی توجه به این گفته ها با تمام کشورهای جهان - از اسلامی گرفته تا غیر اسلامی - رابطه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی دارد، یعنی با همه مشرکان جهان دوست است! و از آن فراتر، تمام مکه و مدینه را به صورت کانونی از زیباترین هتل ها برای پذیرایی از مشرکان مسلمان! که همه ساله به عنوان مراسم حج و عمره به آنجا می آیند، درآورده اند و بهترین پذیرایی را از اهل شرک می کنند! و این مشرکان درآمد عظیم و سرشاری برای آنها دارند. در حالی که قرآن مجید می گوید مشرکان نجس

هستند و آنها را به مسجد الحرام راه ندهید و اگر از فقر می ترسید، خداوند شما را به فضل خود بی نیاز می کند. راستی چرا در اینجا «مشرکان»، «موحد» می شوند و به عنوان ضیوف الرحمان (مهمان های خداوند!) مورد مهر و محبت و استقبال قرار می گیرند و کوچک و بزرگ، خانه هایشان را در اختیار آنان قرار می دهند.»

از جمله عناوینی که در فصل دوم مورد بررسی قرار گرفته «فریادی که از مکه برخاست، فریادی دیگر از نویسنده شجاعی دیگر، آخرین سخن بیانیه هیأت علمای بزرگ سعودی در محکوم ساختن خشونت های وهابیان و توصیه دوستانه به علمای حجاز» است.

نگارنده طی توصیه ای دوستانه به علمای حجاز در این کتاب نوشته است: «ما امور زیر را دوستانه به آنان پیشنهاد می کنیم: ۱- متهم ساختن مسلمین را به شرک و کفر به خاطر مسائلی که حداکثر، مسائل اجتهادی محسوب می شود، محکوم کنند، و دستور شریف قرآنی (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا) را به همه پیروان خود توصیه نمایند. ۲- هرگونه خشونت مذهبی که سبب ترورهای وحشتناک در عراق و پاکستان و افغانستان و حتی عربستان و سایر نقاط شده است، به شدت محکوم کنند. ۳- راه گفتگوی منطقی و دوستانه را بر اساس احترام متقابل، و دور از هر گونه اهانت و تهمت به شرک و جهل، میان خود و سایر دانشمندان اسلام بکشایند و در مسائل مورد اختلاف به بحث بنشینند و به مصداق (يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ) آن چه را صحیح تشخیص دادند، پذیرا شوند. ۴- مرزهای فکری و جغرافیایی خود را به روی کتب علمی و منطقی سایر مذاهب اسلامی بکشایند، و احساس خطری برخورد در این کار نداشته باشند، و با حوزه های علمی کشورهای اسلامی مبادله طلاب و دانشجو کنند. ۵- دیوارهای بی اعتمادی و سوء ظن و بدبینی را میان خود و سایر مسلمین از میان بردارند و به حوزه های علمی یکدیگر رفت و آمد کنند و برای شرکت در همایش ها برای مسائل مختلف اسلامی در هر جای دنیای اسلام اعلام آمادگی کنند. ۶- دوستان خود را از مطلق نگری، یعنی اجتهادهای خود را در اصول و فروع، حقیقت اسلام دانستن و غیر آن را کفر و ضلالت و بدعت شمردن، بر حذر دارند، و به پیام آیه شریفه (وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) گوش فرا دهند.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/20152/آلت-دست-استعمار>